

Sygn. akt III CZ 57/11

POSTANOWIENIE

Dnia 26 października 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Dariusz Zawistowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Jan Górowski

SSN Wojciech Katner

w sprawie ze skargi Stanisława K.

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem

Sądu Apelacyjnego w K. z dnia 24 lutego 2006 r.,

w sprawie z powództwa Spółdzielni Gastronomicznej
przeciwko Stanisławowi K.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 26 października 2011 r.,

zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 11 lipca 2011 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 11 lipca 2011 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę Stanisława K. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 24 lutego 2006 r. w sprawie z powództwa Spółdzielni Gastronomicznej przeciwko Stanisławowi K. o zapłatę. Sąd Apelacyjny stanął na stanowisku, że w sprawie nie zachodzi ustawowa przesłanka wznowienia postępowania, albowiem powołany przez skarżącego wyrok, ustalający, iż właścicielem zabytkowego wyposażenia kawiarni /.../ jest Skarb Państwa a nie Spółdzielnia Gastronomiczna ma skutek *ex nunc*, co oznacza, że jest to nowa okoliczność, która nie istniała w czasie trwania postępowania. Nie zachodziła także podstawa wznowienia określona w art. 401 pkt 2 k.p.c.

W zażaleniu na to postanowienie Stanisław K. wniósł o jego uchylenie. Skarżący zarzucił naruszenie art. 403 § 2 w zw. z art. 189 k.p.c., art. 401 pkt 2 w zw. z art. 386 § 6 i 365 k.p.c., a także art. 328 § 2 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o wznowienie postępowania wniesiona przez Stanisława K. została oparta o podstawy określone w art. 401 pkt 2 k.p.c. i art. 403 § 2 k.p.c., Sąd Apelacyjny odrzucając skargę wskazał, że podstawa wznowienia wynikająca z art. 401 pkt 2 k.p.c. oczywiście nie zachodzi, jako że skarżący brał czynny udział w postępowaniu. Ta ocena nie została skutecznie podważona w zażaleniu. Podnoszone w tym zakresie przez skarżącego naruszenie przepisów prawa materialnego, związane ze stanowiskiem o związaniu Sądów poprzednimi zapatrywaniami wyrażonymi w prawomocnie zakończonym postępowaniu, nie może być uznane za przypadek pozbawienia strony możliwości działania na skutek naruszenia przepisów prawa, w rozumieniu art. 401 pkt 2 k.p.c.

Stosownie do treści art. 403 § 2 k.p.c. można żądać wznowienia postępowania w razie późniejszego wykrycia takich okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu.

Nowe okoliczności faktyczne lub środki dowodowe, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, to takie fakty, z których strona nie mogła skorzystać

w postępowaniu prawomocnie zakończonym. Skarżący powołał się na wyrok ustalający, że Skarb Państwa jest właścicielem zabytkowych przedmiotów, za korzystanie z których - bezumownie - Stanisław K. zobowiązany był zapłacić na rzecz Spółdzielni Gastronomicznej kwotę zasądzoną w postępowaniu, którego dotyczy skarga o wznowienie. Został on wprowadzicie wydany po prawomocnym zakończeniu tej sprawy, ale potwierdza fakt istniejący już w toku tego postępowania. Wbrew ocenie Sądu Apelacyjnego wyrok ustalający nie wywołuje skutku *ex nunc*, ale skutek *ex tunc*. Wyrok wskazany przez skarżącego potwierdzał, że Skarbowi Państwa przysługuje prawo własności przedmiotów zabytkowych znajdujących się w kawiarni /.../, a nie przyznawał mu tego prawa. Oznacza to, że przywołana przez Stanisława K. w skardze o wznowienie postępowania okoliczność wyczerpuje dyspozycję art. 403 § 2 k.p.c., a zatem w tej części skarga została oparta o ustawową podstawę wznowienia.

Nie mniej jednak zaskarżone postanowienie odpowiada prawu. Zgodnie z art. 408 k.p.c. nie można żądać wznowienia postępowania po upływie pięciu lat od uprawomocnienia się wyroku, za wyjątkiem wypadku, gdy strona była pozbawiona możliwości działania lub nie była należycie reprezentowana. Jak wskazano wyżej tego rodzaju podstawy wznowienia nie zachodziły. Zaskarżony wyrok Sądu Apelacyjnego zapadł 24 lutego 2006 r. Skarga o wznowienie postępowania została wniesiona w dniu 9 czerwca 2011 r. a zatem po upływie terminu określonego w art. 408 k.p.c. Zachodziła zatem podstawa do jej odrzucenia na podstawie art. 410 § 1 k.p.c.

Z tych względów zażalenie podlegało oddaleniu, na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ § 1 k.p.c.